अथ चतुर्होतृमन्त्रवेदनं प्रशंसति। "यद्वा इदं किञ्च। तत् सर्व्वं चतुर्होतारः। चतुर्होतृभ्योऽधियज्ञो निर्म्मितः। स य एवं विद्वान् विवदेत। अहमेव भूयो वेद। यश्चतुर्होतॄन् वेदेति। स ह्येव भूयो वेद। यश्चतुर्होतॄन् वेद" इति। यदिदं किञ्चित् प्रजापतिसृष्टं जगत् दृश्यते तत्सर्व्वं होतृमन्त्राणां स्वरूपभूतम्। तन्मन्त्रबलादेव तत्सृष्टेः पूर्व्वप्रपाठके बहुधा प्रपञ्चितत्वात्। किञ्च चतुर्होतृमन्त्रेभ्यः ऊर्द्ध्वं सर्व्वोऽपि यज्ञो निर्म्मितः। तत्तद्यज्ञारम्भे होतृमन्त्रहोमस्य पूर्व्वं विहितत्वात्। एवं सति एवं विद्वान् विवदेत यः कोऽपि होतृमन्त्रमाहात्म्यं विद्वान् इतरैः सह विवादं कुर्य्यात्। कीदृशो विवाद इति तदुच्यते, योऽहं होतृमन्त्रान् वेद सोहमेव सर्व्वेषां मध्ये भूयो वेदितेति तस्मिन् विवादे तस्यैव होतृमन्त्राभिज्ञस्य जय इत्युत्तरवाक्ये प्रसिद्धवाचिना हि शब्देन स्पष्टीकरोति होतृमन्त्ररहस्यं यो वेत्ति स एव भूयो वेदेत्यतिप्रसिद्धमित्यर्थः॥

अथ होतृमन्त्राभिमानी देवविषयं वेदनं प्रशंसति। "यो वै चतुर्होतॄणाꣳ होतॄन् वेद। सर्व्वासु प्रजास्वन्नमत्ति [५]। सर्व्वादिशोऽभिजयति। प्रजापतिर्वै दशहोतॄणाꣳ होता। सोमश्चतुर्होतॄणाꣳ होता। अग्निः पञ्चहोतॄणाꣳ होता। धाता षड्होतॄणाꣳ होता। अर्य्यमा सप्तहोतॄणाꣳ होता। एते वै चतुर्होतॄणाꣳ होतारः। तान् य एवं वेद। सर्व्वासु प्रजास्वन्नमत्ति। सर्व्वादिशोऽभिजयति" [६] इति। होतृमन्त्रैर्होमादिकं निष्पाद्य फलसाधकाः प्रजापत्यादयो मन्त्राणां हो-